

Knjiga proroka Daniela - Broj devedeset

Razotkrivanje svagdašnje službe: povijesno ispitivanje prijepora i proturječja

Jeff Pippenger

2024-02-23

Ako ste pomno promotрили posljednji odlomak u prethodnom članku, vidjeli ste izvorni izvor odlomka koji se nalazi u knjizi Early Writings, za koji A. G. Daniells tvrdi da ga je ponio sa sobom na svoj razgovor o predmetu „the daily” sa sestrom White 1910. godine. Oni koji su radili na uspostavljanju „laži” da „the daily” predstavlja Kristovu službu u Svetišu morali su potkopati izravno i jasno odobrenje sestre White ispravnog gledišta koje je bilo izneseno onima koji su objavili poklič časa suda. „Laž” koju su izmislili bila je da je jedino upozorenje o kojem je sestra White bila određena upravo upozorenje protiv određivanja vremena. To je ono što Arthur White nastoji utvrditi u svojoj biografiji, i to je ono što su njegov otac, sin Ellen White, i Daniells nastojali dokazati tim izmišljenim razgovorom.

Kao što je već zapaženo, ne postoji nikakav zapis o bilo kakvom razgovoru između sestre White i Daniela o predmetu „svakidašnje”. Navodni razgovor iznesen je tek 1931. godine. Da je sestra White na razgovoru 1910. godine poduprla Danielsovo otpalo gledište o „svakidašnjem”, zašto bi on, netko za koga je sestra White utvrdila da revno promiče svoje gledište, dvadeset i jednu godinu šutio o njezinoj potpori? To nije bio razgovor; to je bila izmišljotina.

Izum intervjuja nastojao je smjestiti kontekst njezine izjave o „svagdašnjoj” kao da je to bilo nešto usputno u odnosu na njezino upozorenje protiv određivanja vremena, a Arthur White ostavio je svoje otiske prstiju na toj laži načinom na koji ju je prikazao u povijesti iz 1931. Kao kršćanin trebao je jednostavno iznijeti povijest i iz jednadžbe izostaviti povijesni revizionizam. Posljednji smo članak završili odlomkom iz 1850., iz kojega je izveden odlomak u knjizi Rani spisi. Izjava se prvi put pojavila 1850. godine u Reviewu, a zatim ponovno u knjizi Experience and Views. Treći se put pojavljuje u knjizi Rani spisi, ali su se u njezinu razvoju do knjige Rani spisi dogodile određene promjene. Ipak, ne bismo rekli da su mnogi spisi Duha proroštva bili izmijenjeni, kako neki tvrde u svojem nastojanju da diskreditiraju njezino djelo.

„Gospodin mi je pokazao da je karta iz 1843. bila vođena njegovom rukom i da se nijedan njezin dio ne smije mijenjati; da su brojke bile onakve kakve ih je on htio. Da je njegova ruka bila nad njom i prikrila pogrešku u nekim brojkama, tako da je nitko nije mogao vidjeti dok njegova ruka nije bila uklonjena.”

„Tada sam u vezi sa ‘Svakidašnjom’ vidjela da je riječ ‘žrtva’ dodana ljudskom mudroču i da ne pripada tekstu; te da je Gospod dao ispravno razumijevanje o tome onima koji su objavljivali vijest o času suda. Kad je postojalo jedinstvo, prije 1844., gotovo su svi bili ujedinjeni u ispravnom razumijevanju ‘Svakidašnje’; ali od 1844., u pomutnji, prihvaćena su druga gledišta, a uslijedili su tama i pomutnja.” Review and Herald, 1. studenoga 1850.

Ovaj je odlomak izvorno bio u publikaciji pod naslovom The Present Truth iz 1849., ali je tiskan u Review and Herald u studenome 1850. U izvornom rukopisu sestra White izravno navodi da zapisuje nekoliko stvari koje joj je Gospodin nedavno pokazao, a dok budete čitali cijeli članak vidjet ćete da se obrađuju mnoge teme. Bilo joj je pokazano oko dvadeset različitih tema. Poanta je u tome da su u izvornom članku tema „svagdašnje“ i tema „određivanja vremena“ bile dva različita otkrivenja onoga što joj je bilo pokazano.

U izvornom rukopisu bili su označeni u različitim odlomcima. Kada je taj odlomak ponovno tiskan u Experience and Views, urednici su spojili odlomak u kojem sestra White podupire pionirsko gledište o „svagdašnjoj službi“ s idućim odlomkom koji upozorava protiv određivanja vremena. Dok čitate izvornik, zapazite da je naglasak na nekim temama stavljen uporabom velikih slova. U odlomku u kojem potvrđuje pionirsko gledište o „svagdašnjoj službi“, riječ Daily piše velikim početnim slovom, a u sljedećem odlomku riječ Time također piše velikim početnim slovom, čime jasno označava izravnu razliku između dviju tema koje su joj bile pokazane.

„Draga braćo i sestre,”

„Želim vam dati kratak prikaz onoga što mi je Gospodin nedavno pokazao u viđenju. Pokazana mi je ljupkost Isusa i ljubav koju anđeli imaju jedni prema drugima. Reče anđeo — Ne možete li gledati njihovu ljubav? — slijedite je. Upravo tako i Božji narod mora ljubiti jedan drugoga. Neka radije krivnja padne na tebe nego na brata. Vidjela sam da poruka: ‘prodajte što imate i dajte milostinju’ od nekih nije bila dana u svojoj jasnoj svjetlosti; da pravi cilj riječi našega Spasitelja nije bio jasno iznesen. Vidjela sam da cilj prodavanja nije bio da se daje onima koji su sposobni raditi i uzdržavati se; nego da se širi istina. Grijeh je uzdržavati i povlađivati u besposlenosti onima koji su sposobni raditi. Neki su revno nastojali prisustvovati svim sastancima; ne da proslave Boga, nego zbog ‘kruhova i riba’. Takvima bi bilo mnogo bolje da su kod kuće radeći svojim rukama ‘ono što je dobro’, da zadovolje potrebe svojih obitelji i da imaju što dati za podupiranje dragocjene stvari sadašnje istine.

„Vidjela sam da su neki pogriješili moleći da bolesni budu iscijeljeni pred nevjernicima. Ako je tko među nama bolestan i pozove starješine crkve da se mole nad njim, prema Jakovu 5,14.15, trebamo slijediti Isusov primjer. On je nevjernike izveo iz prostorijske, a zatim iscijelio bolesnoga; tako i mi, kada se molimo za bolesne među nama, trebamo nastojati odvojiti se od nevjere onih koji nemaju vjere.”

„Tada mi je pozornost ponovno bila usmjerena na vrijeme kada je Isus poveo svoje učenike nasamo u gornju sobu, te im najprije oprao noge, a zatim im dao da jedu od razlomljenoga kruha, koji je predstavljao njegovo slomljeno tijelo, i soka od loze, koji je predstavljao njegovu prolivenu krv. Vidjela sam da svi trebaju postupati s razumijevanjem i slijediti Isusov primjer u ovim stvarima te, kada pristupaju tim uredbama, trebaju biti što je moguće odvojeniji od nevjernika.”

„Tada mi je bilo pokazano da će se sedam posljednjih zala izliti nakon što Isus napusti Svetište. Anđeo reče: To je gnjev Boga i Jaganjca koji uzrokuje uništenje ili smrt bezbožnih. Na glas Božji sveti će biti silni i strašni kao vojska s barjacima; ali oni tada neće izvršiti napisani sud. Izvršenje suda bit će na kraju 1000 godina.“

„Nakon što sveti budu preobraženi u besmrtnost, i budu zajedno uzneseni, i prime svoje harfe, krune itd., te uđu u Sveti Grad, Isus i sveti sjedaju na sud. Knjige se otvaraju, knjiga života i knjiga smrti; knjiga života sadrži dobra djela svetih, a knjiga smrti sadrži zla djela opakih. Te su knjige uspoređene sa Zakonikom, Biblijom, i prema tome su im izrečene presude. Sveti, u suglasju s Isusom, izriču svoj sud nad mrtvim opakima. Gle! reče anđeo, sveti sjede na sudu, u suglasju s Isusom, i odmjeravaju svakome od opakih prema djelima učinjenima u tijelu, i uz njihova se imena bilježi što moraju primiti pri izvršenju presude. To je, vidjela sam, bilo djelo svetih s Isusom u Svetome Gradu prije nego što siđe na zemlju, tijekom 1000 godina. Potom, na svršetku 1000 godina, Isus, i anđeli, i svi sveti s njime, napuštaju Sveti Grad, i dok on s njima silazi na zemlju, mrtvi opaki uskrsavaju, i tada će upravo oni ljudi koji su ga ‘proboli’, uskrsnuvši, vidjeti ga izdaleka u svoj njegovoj slavi, s anđelima i svetima uz njega, i naricat će zbog njega. Vidjet će tragove čavala na njegovim rukama i na njegovim nogama, i gdje su mu kopljem proboli bok. Tragovi čavala i koplja tada će biti njegova slava. Na svršetku 1000 godina Isus staje na Maslinsku goru, i gora se razdvaja, i postaje silna ravnica, a oni koji tada bježe jesu opaki koji su upravo uskrsnuli. Tada Sveti Grad silazi i spušta se na ravnicu.“

„Tada Sotona ispuni uskrsele zle svojim duhom. Laska im da je vojska u Gradu malena, a da je njegova vojska velika, te da mogu nadvladati svete i zauzeti Grad. Dok je Sotona okupljao svoju vojsku, sveti su bili u Gradu, promatrajući ljepotu i slavu Božjega Raja. Isus je bio na njihovu čelu i vodio ih. Odjednom je ljubljani Spasitelj nestao iz našega društva; ali uskoro smo čuli njegov ljubljani glas kako govori: ‘Dođite, blagoslovljeni Oca mojega, baštinite kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta.’ Okupili smo se oko Isusa, i upravo kad je on zatvorio vrata Grada, izrečeno je prokletstvo nad zlima. Vrata su bila zatvorena. Tada su sveti upotrijebili svoja krila i uzdigli se na vrh gradskih zidina. Isus je također bio s njima; njegova je kruna izgledala sjajno i slavno. Bila je to kruna unutar krune, sedmerostruka. Krune svetih bile su od najčišćega zlata, urešene zvijezdama. Njihova su lica sjala slavom, jer su bili u savršenoj slici Isusovoj; i dok su se uzdizali i svi zajedno kretali prema vrhu Grada, prizor me zanio.“

„Tada su opaki vidjeli što su izgubili; i oganj je od Boga dahnut na njih te ih je proždrio. To je bilo izvršenje suda. Opaki su tada primili prema onome kako su im sveti, u jedinstvu s Isusom, odmjerili tijekom 1000 godina. Isti oganj od Boga koji je proždrio opake očistio je cijelu zemlju. Razvaljene, krševite planine rastopile su se od silne žege, kao i atmosfera, a sva strnjika bijaše proždrti. Tada se pred nama otvorila naša baština, slavna i prekrasna, i baštinili smo svu zemlju obnovljenu. Svi smo povikali jakim glasom: Slava, Aleluja.”

„Vidjela sam također da bi pastiri trebali tražiti savjet od onih u koje s razlogom mogu imati povjerenja, od onih koji su bili u svim porukama i koji su čvrsti u svoj sadašnjoj istini, prije nego što zastupaju bilo koju novu važnu točku za koju mogu smatrati da je Biblija podupire. Tada će pastiri biti savršeno ujedinjani, a crkva će osjetiti jedinstvo pastira. Vidjela sam da bi takav postupak spriječio nesretne podjele, te tada ne bi bilo opasnosti da dragocjeno stado bude podijeljeno, a ovce raspršene, bez pastira.“

„Dana 23. rujna Gospod mi je pokazao da je po drugi put ispružio svoju ruku da povрати ostatak svoga naroda te da se napori moraju udvostručiti u ovo vrijeme sabiranja. U vrijeme rasijanja

Izrael je bio udaren i razderan; ali sada, u vrijeme sabiranja, Bog će iscijeliti i poviti svoj narod. U rasijanju su napori uloženi da se istina proširi imali tek malen učinak, postigli su malo ili ništa; no u sabiranju, kada je Bog stavio svoju ruku da sabere svoj narod, napori da se istina proširi imat će svoj namjeravani učinak. Svi trebaju biti sjedinjeni i revni u djelu. Vidjela sam da je sramota da se itko poziva na rasijanje kao na primjer kojim bismo se sada upravljali u sabiranju; jer ako Bog sada za nas ne učini više nego što je učinio tada, Izrael nikada ne bi bio sabran. Jednako je nužno da istina bude objavljena u tiskovini kao i propovijedana.“

„Gospodin mi je pokazao da je karta iz 1843. bila vođena njegovom rukom i da se nijedan njezin dio ne smije mijenjati; da su brojke bile onakve kakve je on htio. Da je njegova ruka bila nad njom i prikrila pogrešku u nekim brojkama, tako da je nitko nije mogao vidjeti sve dok njegova ruka nije bila uklonjena.“

„Tada sam, u vezi sa ‘Svagdašnjom’, vidjela da je riječ ‘žrtva’ dodana ljudskom mudročcu te da ne pripada tekstu; i da je Gospod dao ispravno razumijevanje toga onima koji su objavljivali vijest o času suda. Dok je vladalo jedinstvo, prije 1844., gotovo su svi bili ujedinjeni u ispravnom razumijevanju ‘Svagdašnje’; ali od 1844., u pomutnji, prihvaćena su druga gledišta, te su uslijedili tama i zbrka.“

„Gospodin mi je pokazao da Vrijeme nije bilo kušnja od 1844. godine i da vrijeme više nikada neće biti kušnja.“

„Tada mi je pozornost bila usmjerena na neke koji su u velikoj zabludi, da sveti još trebaju otići u stari Jeruzalem itd. prije nego Gospodin dođe. Takvo je gledište prikladno da odvрати um i zanimanje od sadašnjega Božjeg djela, pod porukom trećega anđela; jer ako trebamo ići u Jeruzalem, tada će naše misli prirodno biti ondje, a naša će sredstva biti uskraćena drugim potrebama, kako bi se svete dovelo u Jeruzalem. Vidjela sam da je razlog zašto im je bilo dopušteno da zapadnu u tu veliku zabludu taj što nisu priznali i napustili svoje zablude, u kojima su bili tijekom niza proteklih godina.” Review and Herald, 1. studenoga 1850.

Odlomak započinje riječima: „Želim vam dati kratak prikaz onoga što mi je Gospodin nedavno pokazao u viđenju.” Izneseno je bilo nekoliko tema, i ona nije spojila odlomak koji se bavi „svagdašnjom službom” sa sljedećim odlomkom. To su poslije učinili urednici kada su taj odlomak uvrstili u Experience and Views, a potom i u Early Writings. U Experience and Views urednici su izostavili prvih osam odlomaka i spojili odlomke koji govore o onome što joj je bilo pokazano u vezi sa „svagdašnjom službom” i određivanjem vremena. Experience and Views objavljen je 1851., a zatim je Early Writings objavljen 1882.

Rani spisi bili su u biti ista četiri odlomka koja su se pojavila u Experience and Views, ali s jednom značajnom iznimkom. U Experience and Views, odlomak od jedne rečenice koji se bavio određivanjem vremena bio je spojen s prethodnim odlomkom koji se bavio „svagdašnjom žrtvom”. Zatim je bio uključen odlomak koji je izvorno slijedio nakon odlomka koji se bavio određivanjem vremena. U Early Writings odlomak koji je potjecao iz drugog mjesta u Experience and Views bio je umetnut između odlomka koji se sada bavi i „svagdašnjom žrtvom” i određivanjem vremena, a za kojim je izvorno slijedio odlomak koji objašnjava zašto je bilo pogrešno hodočastiti u stari Jeruzalem.

Odlomak koji je uklonjen s druge stranice knjige Experience and Views, a zatim umetnut u odlomak knjige Early Writings, samo je pridonio zbrci u vezi sa „svagdašnjom“ koja je započela od 1844. godine. Taj odlomak nije bio u izvornom prikazu viđenja sestre White.

„Gospodin mi je pokazao da poruka trećega anđela mora ići naprijed te biti naviještena raspršenoj Gospodnjoj djeci, i da ne smije biti vezana uz vrijeme; jer vrijeme više nikada neće biti kušnja. Vidjela sam da su neki padali u lažno uzbuđenje koje je proistjecalo iz propovijedanja vremena; da je poruka trećega anđela snažnija nego što vrijeme može biti. Vidjela sam da ta poruka može stajati na vlastitom temelju, da joj nije potrebno vrijeme da je učvrsti, i da će ići u silnoj sili, izvršiti svoje djelo, i biti skraćena u pravednosti.” Experience and Views, 48.

Odlomak sa četrdeset i osme stranice knjige Experience and Views umetnut je nakon odlomka u knjizi Early Writings, koji je nastao spajanjem dvaju različitih odlomaka, te je time stavljen naglasak na određivanje vremena koji nije postojao u izvornom prikazu.

Godine 1931. drevni ljudi koji su vladali narodom Jeruzalema izmislili su priču koja je tvrdila da je Daniells 1910. razgovarao sa sestrom White, a u svjedočanstvu koje Daniells daje on se poziva na kartu iz 1843. i kaže da je, dok je razgovarao sa sestrom White, pokazao na nepostojeće svetište na toj karti. Navodno je sa sobom imao knjigu Early Writings te je, dok ju je pitao što je time mislila, i na temelju njezinih odgovora mogao jedino zaključiti da je odlomak u knjizi Early Writings koji podupire pionirsko gledište o „svagdašnjoj žrtvi“ zapravo upozorenje protiv određivanja vremena. Dvadeset i jednu godinu nakon izmišljenog razgovora i šesnaest godina nakon smrti osoba s kojima se navodno razgovaralo, Daniells smješta to svjedočanstvo u povijest trećega naraštaja.

F. C. Gilbert bio je hebrejski stručnjak i nije jednostavno podupirao ispravno gledište o „svagdašnjoj“ kao o poganstvu zato što su pioniri i Ellen White rekli da je tako. Branio ga je na temelju razumijevanja hebrejskog teksta kojim se služio prorok Daniel. U to je vrijeme bio istaknuti adventistički hebrejski stručnjak. Kako je rasla kontroverza o „svagdašnjoj“, koju su promicali Daniells i Prescott, Gilbert je bio jedan od istaknutih učenjaka koji su stajali u obrani pionirskog stajališta. Imao je razgovor s Ellen White 8. lipnja 1910., a poslije je zabilježio ono o čemu su on i sestra White razgovarali. Daniellovo svjedočanstvo u potpunosti je suprotnosti sa svjedočanstvom F. C. Gilberta.

U dvadesetom svesku Manuscript Releases, na stranicama sedamnaest do dvadeset i dvije, sestra White govori o stajalištu Daniela i Prescottta o „svagdanjoj“. Izrazi koje nalazite u izvješću F. C. Gilberta o njegovu razgovoru s Ellen White gotovo su istovjetni onome što je sama sestra White izjavila u odlomku iz Manuscript Releases. Stoga, tijekom mnogih godina prije nego što su Manuscript Releases bili objavljeni i izdani, nije postojalo nikakvo konkretno nadahnuto svjedočanstvo koje bi pobilo ili poduprla Danielsovu tvrdnju o sadržaju razgovora koji je on navodno imao sa sestrom White. Što je još važnije, nije postojala nikakva nadahnuta potvrda njegova pogrešnoga gledišta o „svagdanjoj“. Još važnije, sada kada su Manuscript Releases dostupni — još uvijek ne postoji nikakva nadahnuta potvrda njegova pogrešnoga gledišta o „svagdanjoj“!

Pa ipak, danas se laodicejski adventizam poučava da sestra White nema nikakvo stajalište o „svagdašnjoj“, osim da to nije „ispitno pitanje“ i da bismo trebali „šutjeti o toj temi“. Danas je nešto obrnuto, a ono što je obrnuto jest to da je istinsko stajalište o „svagdašnjoj“ sada manjinsko mišljenje među Božjim narodom. Godine 1910. manjinsko je gledište bilo Conradijevo gledište, koje su promovirali Daniells i Prescott, a većinsko je gledište bilo stajalište pionira.

Slijedi izjava F. C. Gilberta o njegovu razgovoru sa sestrom White, koju treba usporediti s Manuscript Releases, a koja je u cijelosti uvrštena u osamdeset i prvi članak ove serije The Book of Daniel.

„Daniells i Prescott... ne bi dali starijoj braći u djelu nikakvu priliku da bilo što kažu.... Daniells je bio ovdje da me vidi, a ja ga nisam htjela vidjeti.... Nisam htjela s njim ni o čemu razgovarati. Što se tiče ‘svagdašnje’ koju oni nastoje podići, u tome nema ničega.... Kad sam bila u Washingtonu, činilo se kao da je nešto upravo obavilo njihove umove, i kao da ih nisam mogla dosegnuti. Mi ne trebamo imati nikakva posla s tim predmetom ‘svagdašnje’... Zнала sam da će raditi protiv moje poruke, i tada narod ne bi mislio da u mojoj poruci ima čega. Pisala sam mu i rekla da se pokazuje neprikladnim da bude predsjednik Generalne konferencije.... nije čovjek koji bi trebao zadržati predsjedništvo.”

„Kad bi ova poruka o ‘svagdanjoj’ bila kušnja poruka, Gospodin bi mi to pokazao. Ti ljudi ne vide svršetak od početka u ovoj stvari....U potpunosti odbijam vidjeti ijednoga od njih koji su uključeni u ovo djelo.“

„Svjetlo koje mi je Bog dao jest da je brat Daniells dovoljno dugo stajao na mjestu predsjednika.... i bilo mi je rečeno da više ne vodim nikakav razgovor s njim ni o jednoj od tih stvari. Ne bih se sastala s Daniellsom u vezi s tom stvari, i ne bih s njim progovorila ni jednu riječ. Molili su me da mu dam razgovor, ali nisam htjela.... Rečeno mi je da upozorim naš narod da nema nikakva posla s tom stvari koju oni naučavaju.... Gospodin mi je zabranio da to slušam. Izjasnila sam se da u to nemam ni trunke povjerenja.... Sve to što oni čine đavolska je smicalica.” Izvještaj F. C. Gilberta o razgovoru koji mu je Ellen White dala 8. lipnja 1910.

Ovu ćemo temu nastaviti u sljedećem članku.

„Onaj koji vidi ispod površine, koji čita srca svih ljudi, kaže o onima koji su imali veliku svjetlost: ‘Ne muče se niti se zgražaju zbog svojega moralnog i duhovnog stanja.’ ‘Da, izabraše svoje vlastite putove, i duša njihova uživa u svojim gadostima. I ja ću izabrati njihove zablude i pustit ću na njih ono čega se boje; jer kad sam zvao, nitko se nije odazvao; kad sam govorio, nisu slušali; nego su činili zlo pred Mojim očima i izabrali ono u čemu Mi nije bilo milo.’ ‘Bog će im poslati silnu zabludu da povjeruju laži,’ jer nisu primili ljubav prema istini da bi se spasili,’ ‘nego su uživali u nepravdi.’ Izaija 66:3, 4; 2. Solunjanima 2:11, 10, 12.

„Nebeski Učitelj upitao je: ‘Koja bi jača obmana mogla zavesti um od pretvaranja da gradite na pravome temelju i da Bog prihvaća vaša djela, dok u stvarnosti mnoge stvari provodite prema svjetovnoj politici i griješite protiv Jehove? O, to je velika prijevara, očaravajuća obmana, koja zavlada umovima kada ljudi koji su nekoć upoznali istinu zamijene oblik pobožnosti za njezin duh i silu; kada misle da su bogati, da su se obogatili i da im ništa ne

treba, dok im je u stvarnosti potrebno sve.”

„Bog se nije promijenio prema svojim vjernim slugama koji čuvaju svoje haljine neokaljanima. Ali mnogi viču: ‘Mir i sigurnost’, dok na njih dolazi iznenadna propast. Ako ne bude temeljita pokajanja, ako ljudi ne ponize svoja srca priznanjem i ne prime istinu kakva je u Isusu, nikada neće ući u nebo. Kada se u našim redovima izvrši očišćenje, više nećemo spokojno počivati, hvaleći se da smo bogati i obogaćeni dobrima, te da nam ništa nije potrebno.”

„Tko može istinito reći: ‘Naše je zlato okušano u ognju; naše su haljine neokaljane od svijeta’? Vidjela sam kako naš Učitelj pokazuje na haljine takozvane pravednosti. Svrgnuvi ih, razotkrio je nečistoću ispod njih. Tada mi je rekao: ‘Zar ne vidiš kako su oholo prikrili svoju nečistoću i trulež karaktera? „Kako je vjerni grad postao bludnica!“ Dom moga Oca pretvoren je u kuću trgovine, mjesto iz kojega su božanska prisutnost i slava odstupile! Zbog toga vlada slabost i nema snage.’”

„Ako se crkva, koja se sada ukvasuje vlastitim otpadom, ne pokaje i ne obrati, jest će plod svojih vlastitih djela, dok se sama sebi ne ogadi. Kad se odupre zlu i izabere dobro, kad bude tražila Boga sa svom poniznošću i dostigne svoj uzvišeni poziv u Kristu, stojeći na temelju vječne istine i vjerom se hvatajući za dostignuća pripravljena za nju, bit će iscijeljena. Pojavit će se u svojoj od Boga danoj jednostavnosti i čistoći, odvojena od zemaljskih zapletenosti, pokazujući da ju je istina doista oslobodila. Tada će njezini članovi doista biti Božji izabrani, Njegovi predstavnici.” Testimonies, volume 8, 249, 250.